

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

31 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Coștaș, în cauza penală în privința lui

Mîtu Dumitru Vitalie, născut la 08 martie 1984, originar și domiciliat s. Zastînca, r-nul Soroca.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.05.2014 - 05.03.2015;

Instanța de apel: 27.05.2015 - 04.11.2015;

Instanța de recurs: 21.01.2016 - 31.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 05 martie 2015, Dumitru Mîtu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20000 lei.

Prin aceeași sentință, în privința lui Eugeniu Strochin a fost încetat procesul penal din motiv că fapta incriminată constituie contravenție, iar procesul contravențional a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Dumitru Mîtu activând în funcția de inspector superior al grupului antidrog a secției Poliție Criminală a Inspectoratului de Poliție Soroca, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. 82 EF din 02 aprilie 2010 al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, acționând intenționat și din interes material, susținând că are influență asupra colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, în procedura căruia se afla repartizată pentru adoptarea deciziei, plângerea cet. Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013, pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga, manifestate prin pretinderea cu amenințări a unei datorii inexistente, în scopul de a-l determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin neatragera la răspundere penală sau contravențională a lui Grigorie Coțaga, precum și în scopul nereținerii acestuia în ordinea art. art. 166-167 Cod de procedură penală, a pretins la 30 ianuarie 2013 de la fratele lui Grigorii Coțaga, Igor

Grigoriuc, bani în sumă de 1000 euro, acțiune care însă nu a fost realizată din motivul refuzului lui Igor Grigoriuc și Grigorii Coțaga de a transmite suma de bani pretinsă de Dumitru Mîțu.

3. Avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivare a invocat că, la examinarea cauzei în fond, prima instanță nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, care a depus declarații veridice asupra învinuirii aduse, procurorul nu a prezentat careva probe directe sau indirecte ce ar confirma vinovăția lui Dumitru Mîțu.

La pronunțarea sentinței de condamnare, prima instanță s-a limitat doar la declarațiile lui Igor Grigoriuc, care nu au fost confirmate prin alte probe acumulate în modul stabilit în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, or, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită.

Mai mult, declarațiile lui Igor Grigoriuc și Grigorii Coțaga sunt contradictorii, combătute prin materialele cauzei penale și care urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată.

Nu este relevantă, la stabilirea vinovăției lui Dumitru Mîțu descifrarea convorbirilor telefonice dintre Igor Grigoriuc și Grigorii Coțaga, or, din aceste descifrări nu rezultă faptul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență de către Dumitru Mîțu, dat fiind că, Igor Grigoriuc și Grigorii Coțaga sunt frați și pot să telefoneze unul altuia ori de câte ori au nevoie, iar conținutul convorbirilor telefonice nu a fost redat instanței de judecată și este necunoscut.

Potrivit rechizitoriului, inculpatului i-a fost incriminată doar acțiunea de pretindere personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

În învinuirea formulată de către procuror nu este clar dacă Dumitru Mîțu a pretins careva sume de bani, pentru cine ar fi pretins bani - pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, mai mult, procurorul s-a limitat doar la transcrierea dispozițiilor art. 326 alin. (1) Cod penal, în textul învinuirii fără a individualiza careva acțiuni concrete.

Prin urmare, instanța de judecată urma să constate dacă a avut loc sau nu fapta imputată inculpatului.

Apelantul a specificat și faptul că, prima instanță nu a luat în considerație faptul că în acțiunile lui Dumitru Mîțu lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, deoarece ultimul nu a pretins și nu a primit careva sume de bani.

Faptul dat se dovedește prin materialele cauzei penale, prin declarațiile martorilor, prin declarațiile învinuitului Dumitru Mîțu - declarații care nu au fost combătute de procuror.

Acuzarea nu a prezentat explicații și probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării acestor neconcordanțe în actul de învinuire formulat inculpatului, iar, potrivit art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, ultimul nu este

obligat să dovedească nevinovăția sa, împrejurări ce relevă în mod evident, că hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatului Dumitru Mîțu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dumitru Mîțu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

Analizând declarațiile lui Igor Grigoriuc, cât și declarațiile lui Grigorii Coțaga, instanța de apel a stabilit că acestea sunt imprecise, care nu dovedesc și nu coroborează cu celelalte probe la care a făcut trimitere prima instanță, din care motiv le-a apreciat critic, or, Grigorii Coțaga, în cauză este recunoscut ca parte vătămată, și a dat declarații imprecise și bazate pe presupuneri, redată din spusele lui Grigoriuc Igor și care nu indică la faptul că Dumitru Mîțu a pretins de la el suma de 1000 euro.

Totodată, martorul Igor Grigoriuc în prima instanță, a menționat că, nu a luat în serios discuția avută cu Dumitru Mîțu și Eugen Strochin (f.d.168, vol.IV).

Instanța de apel, analizând plângerea depusă de Ion Leșan (f.d.1, vol.I), a determinat că, acesta solicită să fie luate măsuri cu colaboratorul de poliție Eugen Strochin, care la 04 februarie 2013, l-a numit cu cuvinte înjositoare și l-a lovit cu palma, deoarece era implicat în cazul când colaboratorii de poliție Lilian Sochircă și Dumitru Mîțu extorcau de la prietenul lui Grigorii Coțaga suma de 16000 lei.

Fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe, Ion Leșan în calitate de parte vătămată a declarat că: în luna februarie 2013, nefiind pe teritoriul r-lui Soroca a fost telefonat de cunoscutul său Grigorii Coțaga care i-a declarat că poliția cere de la ultimul mită în sumă de 1000 euro, deoarece unui prieten i-a fost intentat dosar penal sau urmează să fie intentat.

Instanța de apel a reținut că, atât plângerea lui Ion Leșan, cât și declarațiile acestuia ca parte vătămată nu confirmă vinovăția lui Dumitru Mîțu în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, nu confirmă vinovăția inculpatului, nici declarațiile martorului Ivan Leșan, care a relatat că cunoaște despre cazul dat din spusele fiului său, Ion Leșan.

Referitor la copiile autentificate a materialului acumulat de Inspectoratul de Poliție Soroca în baza plângerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013, pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga, instanța de apel a menționat că la filele dosarului 93-106, vol.I, sunt prezente actele ce confirmă prezența plângerii depuse de Iurie Lupu pe marginea acțiunilor lui Grigorii Coțaga care l-a telefonat și l-a amenințat pe primul cerând de la el bani, plângerea dată fiind în gestiunea colaboratorului de poliție Oleg Pușcaș.

De asemenea, sunt prezente explicațiile cetățenilor Igor Grigoriuc, Grigorii Coțaga, Daria Ignatiev, Ion Leșan date colaboratorului de poliție Oleg Pușcaș și

ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 22 februarie 2013, emisă de procurorul în Procuratura raionului Soroca, Valentina Mînăscurtă, prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale pe cazul dat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și s-a dispus întocmirea în privința lui Grigorii Coțaga și Iurie Lupu procedura contravențională prevăzută de art. 69 alin. (1) Cod contravențional.

Materialele date coroborează cu declarațiile martorului Oleg Pușcaș și declarațiile inculpatului Dumitru Mîțu, care de fapt a invocat că materialul în cauză nu era în gestiunea și competența lui, dar era în gestiunea colaboratorului de poliție a Inspectoratului de Poliție Soroca, Oleg Pușcaș.

Instanța de apel a mai reținut că, la filele dosarului 229-238, vol.I, sunt prezente descifrările convorbirilor telefonice și nicidecum declarațiile sau conținutul convorbirilor telefonice, iar de către organul de urmărire penală și de instanța de judecată nu a fost redat din care considerente conținutul acestor convorbiri este necunoscut, ori din aceste descifrări nu rezultă faptul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență de către Dumitru Mîțu, fiindcă, Igor Grigoriuc și Grigorii Coțaga sunt frați și pot să telefoneze unul altuia de câte ori au nevoie.

Analizând în cumul toate probele acumulate, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a dat apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității probelor din dosar, a circumstanțelor cauzei respective în coraport cu învinuirea adusă inculpatului și a adoptat o hotărâre neîntemeiată, deoarece acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei penale incriminate inculpatului.

Sentiința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Sentiința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Or, potrivit rechizitoriului, încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, inculpatului i-a fost incriminată doar acțiunea de pretindere personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Din învinuirea formulată de către procuror nu este clar dacă Dumitru Mîțu a pretins careva sume de bani, pentru cine ar fi pretins banii - pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

La fel, instanța de apel a admis și argumentul apelantului referitor la faptul că, în învinuirea formulată procurorul s-a limitat doar la plagierea dispozitivului art. 326 alin. (1) Cod penal, fără a individualiza careva acțiuni concrete.

Prima instanță urma să constate dacă a avut loc sau nu fapta imputată inculpatului, adică pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei

persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Acuzarea nu a prezentat probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării acestor neconcordanțe în actul de învinuire formulat inculpatului, iar potrivit art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, ultimul nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

La fel, prima instanță nu a luat în considerație faptul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece Dumitru Mîțu nu a pretins și nu a primit careva sume de bani. Faptul dat se dovedește prin materialele cauzei penale, prin declarațiile martorilor, prin declarațiile inculpatului Dumitru Mîțu - declarații care nu au fost combătute de către procuror.

Acuzatorul de stat nu a indicat concret în ce circumstanțe, timpul și locul săvârșirii infracțiunii incriminate lui Dumitru Mîțu, dar s-a limitat la o deducție personală, abstractă, imprecisă, iar o astfel de învinuire nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, instanța de apel la baza hotărârii de achitare a pus declarațiile inculpatului, ignorând declarațiile martorilor Igor Grigorciuc, Grigorii Coțaga și Ion Leșan, cu toate că declarațiile acestor martori indică la acțiunile de pretindere a banilor de către Dumitru Mîțu de la Igor Grigorciuc, declarații care nu pot fi puse la îndoială, deoarece nu conțin divergențe, care consecvent au dat declarații la toate etapele procesului penal.

Suplimentar, vinovăția inculpatului Dumitru Mîțu se dovedește și prin plângerea cet. Ion Leșan din 04 februarie 2013, în care se declară circumstanțele faptei infracționale ale lui Dumitru Mîțu și Eugeniu Strochin (f.d.1, vol.I), copiile autentificate a materialului acumulat de Inspectoratul de Poliție Soroca în baza plângerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013, pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga (f.d.94-106, vol.I).

Menționează recurentul că astfel, s-a constatat, că Dumitru Mîțu, susținând că are influență asupra colaboratorilor de poliție, în scopul adoptării unei decizii favorabile în privința lui Grigorii Coțaga, în scopul nereținerii lui, a pretins bani în sumă de 1000 euro, însă Igor Grigorciuc și Grigorii Coțaga au refuzat transmiterea banilor.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de

fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal statuează că temeiul invocat și-a găsit confirmarea în cauza dată, reținând în acest context următoarele.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că apelul declarat de avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului, a fost greșit admis și instanța de apel neîntemeiat a dispus achitarea lui Dumitru Mîțu de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Ajungând la soluția respectivă Colegiul penal lărgit expune următoarele.

Prima instanță a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte și just a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Dumitru Mîțu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, trafic de influență, cu semnele calificative: pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

În opinia Colegiului penal lărgit, întemeiat și argumentat au fost puse la baza sentinței pronunțate de prima instanță următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Grigorii Coțaga din care rezultă că, el aflându-se la Inspectoratul de Poliție Soroca în birou cu colaboratorii de poliție Dumitru Mîțu și Eugeniu Strochin, a fost îndemnat să îl cheme la inspectorat pe fratele său Igor Grigorciuc, ce a și făcut. Când s-a prezentat fratele său, Igor Grigorciuc la Inspectoratul de Poliție Soroca în biroul unde se afla și el, unul din colaboratorii de poliție i-a spus să aștepte în coridor, iar fratele Igor Grigorciuc a rămas singur cu polițistii Eugeniu Strochin și Dumitru Mîțu.

Peste un timp când a ieșit fratele Igor Grigorciuc și plecând ambii de la inspectorat, acesta i-a relatat că colaboratorii de poliție cer de la ei 1000 euro pentru a ameliora o cauză în care este vizat și el, în caz contrar va fi privat de libertate. După cum a înțeles mai târziu, suma de 1000 euro a fost cerută de Dumitru Mîțu;

- declarațiile martorului Igor Grigorciuc, care a confirmat cele spuse de partea vătămată Grigorii Coțaga, menționând că, de la el personal s-a cerut de către colaboratorul Dumitru Mîțu de a-i prezenta suma de 1000 euro, pentru ca fratele său Grigorii Coțaga să nu fie privat de libertate și să nu fie tras la răspundere pentru materialele acumulate în baza plîngerii depuse de Iurie Lupu;

- declarațiile părții vătămate Ion Leșan care a confirmat faptul că, Grigorii Coțaga la telefonat și i-a comunicat că, colaboratorii de poliție cer careva sume de bani de la el, spunându-i să nu dea nimic, întorcându-se în or. Soroca și vorbind detaliat despre caz cu Grigorii Coțaga au plecat la Procuratura raionului Soroca unde au declarat cazul;

- declarațiile martorului Ivan Leșan care a confirmat faptul că, cunoaște despre careva sumă pretinsă din partea colaboratorilor de poliție din spusele lui Grigorii Coțaga și a feciorului său Ion Leșan;

- plângerea cet. Ion Leșan din 04 februarie 2013 în care se declară circumstanțele faptei infracționale ale lui Dumitru Mîțu;

- copiile autentificate a materialului acumulat de Inspectoratul de Poliție Soroca în baza plîngerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013 pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga;

- procesul-verbal de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice, din 20 februarie 2014 de la ÎM „Orange-Moldova” SA, se constată faptul că partea vătămată Grigorii Coțaga la 30 ianuarie 2013 de mai multe ori l-a telefonat pe fratele său Igor Grigorciuc la nr. de telefon 068619809 de pe nr. 069367741 începând cu orele 09.48.

Colegiul penal lărgit consideră că probele indicate sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

Astfel, ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că nu s-a demonstrat vinovăția lui Dumitru Mîțu, or, din cumulul de probe nominalizate supra, cert s-a stabilit că Dumitru Mîțu, fiind persoană publică, acționând intenționat și din interes material, susținând că are influență asupra colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, în procedura căruia se află repartizată pentru adoptarea deciziei în baza plîngerii cet. Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013, pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga, manifestate prin pretinderea cu amenințări a unei datorii inexistente, în scopul de a-l determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin neatragerea la răspundere penală sau contravențională a lui Grigorie Coțaga, precum și în scopul nereținerii acestuia în ordinea art. art. 166-167 Cod de procedură penală, a pretins la 30 ianuarie 2013 de la fratele lui Grigorii Coțaga, Igor Grigorciuc, bani în sumă de 1000 euro, acțiune care însă nu a fost realizată din motivul refuzului lui Igor Grigorciuc și Grigorii Coțaga de a transmite suma de bani pretinsă de Dumitru Mîțu, fapt dedus din declarațiile părților vătămate Grigorii Coțaga, Ion Leșan și ale martorilor Igor Grigorciuc și Ivan Leșan care coroborează

cu probele materiale ale cauzei.

Concluzia instanței de apel, care la baza soluției de achitare a reținut declarațiile inculpatului Dumitru Mîțu și ale martorului Oleg Pușcaș, menționând că acestea coroborează cu copiile autentificate a materialului acumulat de Inspectoratul de Poliție Soroca în baza plângerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013 pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga, nu poate fi reținută, deoarece prin aceste copii se confirmă declarațiile părților vătămate, iar declarațiile martorului Oleg Pușcaș se referă doar la faptele săvârșite de Eugeniu Strochin.

Mai mult, potrivit copiilor autentificate a materialului acumulat de Inspectoratul de Poliție Soroca în baza plângerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013 pe acțiunile presupuse de a fi ilicite ale lui Grigorii Coțaga, s-a stabilit că, ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale în baza plângerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013 pentru acțiunile ilicite ale lui Grigorii Coțaga a fost emisă la 22 februarie 2013, iar inculpatul Dumitru Mîțu a fost pus sub învinuire pentru faptul că, a pretins la 30 ianuarie 2013 de la fratele lui Grigorii Coțaga, Igor Grigorciuc, bani în sumă de 1000 euro, adică înainte de data când a fost emisă ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale.

La fel, nu poate fi reținută concluzia instanței de apel care la baza soluției de achitare a pus declarațiile martorului Igor Grigorciuc date în prima instanță, precum că, nu a luat în serios discuția avută cu Dumitru Mîțu și Eugen Strochin și plângerea depusă de Ion Leșan, or, din declarațiile martorului Igor Grigorciuc rezultă că între ultimul și inculpatul Dumitru Mîțu a avut loc o discuție referitor la suma de 1000 euro, iar în plângerea lui Ion Leșan, se declară nu doar circumstanțele faptei infracționale ale lui Eugeniu Strochin, dar și ale lui Dumitru Mîțu.

Astfel, prima instanță corect a reținut în calitate de probe care confirmă vinovăția inculpatului Dumitru Mîțu declarațiile martorului Igor Grigorciuc și plângerea depusă de Ion Leșan și corect le-a pus la baza sentinței de condamnare.

Mai mult, inculpatului Dumitru Mîțu i-a fost înaintată învinuirea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, trafic de influență, cu semnele calificative: pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, deci concluzia instanței de apel care a pus la baza achitării motivul că, materialul acumulat de Inspectoratul de Poliție Soroca în baza plângerii lui Iurie Lupu din 29 ianuarie 2013, nu era în gestiunea și competența inculpatului, dar era în gestiunea colaboratorului de poliție a Inspectoratului de Poliție Soroca, Oleg Pușcaș, nu poate fi reținută.

Prima instanță corect a reținut ca probă declarațiile părților vătămate Grigorii Coțaga, Ion Leșan și martorilor Igor Grigorciuc și Ivan Leșan, declarații care nu pot fi puse la îndoială, deoarece nu conțin divergențe, sunt consecvente la toate etapele procesului penal, coroborează între ele, precum și cu celelalte probe materiale, iar martorii au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de declarații false.

Ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră eronată concluzia instanței de apel, precum că sentința de condamnare a primei

instanțe, în privința lui Dumitru Mîțu este greșită, deoarece cumulul de probe sus menționate, care au constituit obiectul cercetării judecătorești în prima instanță, dovedesc incontestabil vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și nu contravin prevederilor art. art. 93, 94 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel incorect a reținut că, la filele dosarului 229-238, vol.I, sunt prezente descifrările convorbirilor telefonice și nicidecum declarațiile sau conținutul convorbirilor telefonice, iar de către organul de urmărire penală și de instanța de judecată nu a fost redat din care considerente conținutul acestor convorbiri este necunoscut, ori din aceste descifrări nu rezultă faptul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență de către Dumitru Mîțu, deoarece de la operatorii de telefonie mobilă pot fi ridicate doar descifrările convorbirilor telefonice dar nu declarațiile sau conținutul convorbirilor telefonice.

Mai mult, prima instanță corect a reținut în calitate de probă descifrările convorbirilor telefonice, or, din acestea rezultă că, partea vătămată Grigorii Coțaga la 30 ianuarie 2013 de mai multe ori l-a telefonat pe fratele său Igor Grigoriuc la nr. de telefon 068619809 de pe nr. 069367741 începând cu orele 09.48, care coroborează cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor, precum și cu celelalte probe materiale.

Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, prima instanță just a constatat împrejurările cauzei care relevă concludent și cert că inculpatul Dumitru Mîțu, fiind persoană publică, acționând intenționat și din interes material, susținând că are influență asupra colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, a pretins la 30 ianuarie 2013 de la fratele lui Grigorii Coțaga, Igor Grigoriuc, bani în sumă de 1000 euro.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel incorect a pus la dubii învinuirea adusă inculpatului Dumitru Mîțu indicând în decizie că, nu este clar dacă Dumitru Mîțu a pretins careva sume de bani, pentru cine ar fi pretins banii - pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, procurorul limitându-se la redarea dispozițiilor art. 326 alin. (1) Cod penal, fără a individualiza careva acțiuni concrete, deoarece învinuirea înaintată inculpatului este clară iar acțiunile inculpatului au fost individualizate concret și din care rezultă că, Dumitru Mîțu a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, trafic de influență, cu semnele calificative: pretinderea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acuzatorul de stat indicând concret în ce circumstanțe, timpul și locul în care a fost săvârșită infracțiunea incriminată lui Dumitru Mîțu.

Colegiul penal lărgit menționează că, prima instanță la individualizarea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. art. 16, 61, 75 Cod penal, corect

stabilind inculpatului Dumitru Mîțu pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

Reținând cele invocate, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată, având în vedere că apelul neîntemeiat a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Dumitru Mîțu.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, cu menținerea sentinței Judecătorei Soroca din 05 martie 2015, prin care *Mîțu Dumitru Vitalie* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20000 lei.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma